

Sygn. akt: I C 1093/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2018r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	pom.sekr. Aleksandra Sobótka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08 lutego 2018 r. w K.

sprawy z powództwa B. W.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda B. W. kwotę 50 000,00 (pięćdziesiąt tysięcy) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości 7% w stosunku rocznym za okres od dnia 24.09.2016r., do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7 917,00 (siedem tysięcy dziewięćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zwraca pozwanemu kwotę 370,83 (trzysta siedemdziesiąt i 83/100) złotych tytułem nadpłaconej zaliczki.

UZASADNIENIE

Powód B. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 50.000,00 odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24.09.2016r. oraz kosztami procesu zł tytułem odszkodowania za kradzież skutera wodnego objętego ubezpieczeniem jachtów śródlądowych. Podniósł, że był właścicielem skutera wodnego S. - (...). Skuter posiadał polisę (...) nr (...) u pozwanego, obejmującą ubezpieczenie jachtów śródlądowych od utraty, uszkodzeń i zniszczeń, ubezpieczenie OC użytkownika jachtu i ubezpieczenie mienia osobistego członków załogi. W dniu 17.05.2016r. skuter powoda został skradziony. Powód zgłosił szkodę pozwanemu i dopełnił wszystkich formalności. Pozwany nie uznał swojej odpowiedzialności i odmówił wypłaty odszkodowania, powołując się na fakt, że przedmiot ubezpieczenia znajdował się w okresie wyłączonym z użytkowania, a co za tym idzie podlegał określonym obowiązkom związanym z zabezpieczeniem przedmiotu umowy, które nie zostały spełnione. Wskazał także, że towarzystwo ponosi odpowiedzialność jedynie za sytuacje powstałe w wyniku kradzieży z włamaniem, a zdarzenie dotyczące skutera powoda zostało zakwalifikowane jako zwykła kradzież. W ocenie powoda, pozwany błędnie przyjął, iż jacht znajdował się w okresie wyłączonym z użytkowania, wobec czego powoływane wymogi co do zabezpieczenia w okresie wyłączonym z użytkowania nie mają zastosowania. Natomiast zabezpieczenia wymagane zgodnie z§23 OWU w okresie użytkowania były przez powoda spełnione. Zdaniem powoda brak również podstaw do twierdzenia, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela ograniczała się jedynie do zdarzeń w postaci kradzieży z włamaniem czy rozboju.

Przeczy temu chociażby §15 ust. 1 pkt 3 OWU czy § 28 pkt 4 OWU. Dochodzona pozwem kwota odpowiada sumie ubezpieczenia wynikającej z zawartej umowy ubezpieczenia.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Nie kwestionował co do zasady swojej odpowiedzialności z tytułu zawartej umowy, faktu zaistnienia szkody w postaci utraty ubezpieczonego skutera wodnego w wyniku kradzieży, zgłoszenia szkody, przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego i odmowy wypłaty odszkodowania. Podniósł dalej, że odmowa wypłaty odszkodowania stanowiła konsekwencję niedopełnienia przez powoda obowiązków wynikających z umowy ubezpieczenia dotyczących sposobu zabezpieczenia przedmiotu ubezpieczenia. Podniósł, że do kradzieży doszło z przydomowego garażu, do którego sprawcy dostali się przez uchylone okno, a z informacji KPP K. wynika, że zdarzenie miało charakter kradzieży w typie podstawowym. Pozwany wskazał, że zgodnie z §28 pkt 3 OWU, jego odpowiedzialność nie obejmuje zakresem ubezpieczenia utraty wskutek kradzieży, a na skutek kradzieży z włamaniem. Jednym z warunków wypłaty odszkodowania jest należyte zabezpieczenie przedmiotu umowy w sposób zgodny z treścią umowy ubezpieczenia. Z informacji zgromadzonych w toku postępowania i podanych w pozwie nie wynika w jaki sposób zabezpieczony był budynek ani skuter we wnętrzu budynku. Poza powyższym podniósł, że ubezpieczający ma obowiązek należytego zabezpieczenia przedmiotu ubezpieczenia. Z uwagi na przechowywanie skutera w garażu, a nie na akwenu wodnym, pojazd winien być zabezpieczony zgodnie z postanowieniami §25 OWU. Wprawdzie okres użytkowania zdefiniowany w §2 pkt 9 OWU wskazuje określony przedział czasowy dla ustalenia okresu użytkowania, lecz oczywistym jest, iż swoje zastosowanie znajduje również w sytuacji, gdy pojazd znajduje się poza akwenu wodnym w czasie trwania okresu użytkowania. Świadczą o tym sposoby zabezpieczenia pojazdu, które mają rację bytu jedynie, gdy skuter znajduje się na wodzie. Powód nie wykazał by skuter był zabezpieczony w którykolwiek ze sposobów przewidzianych w §23 OWU. Zważywszy na sformułowania postanowień OWU dotyczące zabezpieczeń wolą stron było określenie sposobu jego zabezpieczenia ze względu na miejsce, w którym się znajduje. Ostatecznie wskazał także, iż kwestionuje roszczenie powoda co do wysokości, albowiem żądana kwota 50 000 zł jest wygórowana w stosunku do rzeczywistej wartości skutera.

Sąd ustalił, co następuje:

B. W. był właścicielem skutera wodnego S. – (...) 260 RS, rok produkcji 2012, zarejestrowanego za nr PL (...). Skuter przystosowany był do udziału w regatach i zawodach sportowych i w taki sposób był wykorzystywany przez B. W.. Wartość skutera na dzień 17.05.2016r. wynosiła 52 800,00 zł.

(d.: dowód rejestracyjny i certyfikat techniczny – k. 67, opinia techniczna – k. 74-79, zeznania świadka A. W. – k. 70v, wysłuchanie informacyjne powoda – k. 70v)

W dniu 11.06.2015r. powód zawarł z pozwanym (...) S.A. z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia jachtu na okres 12.06.2015r. do 11.06.2016r. w zakresie casco jachtu tj. utraty, uszkodzeń i zniszczeń, odpowiedzialności cywilnej użytkownika oraz ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków członków załogi, zastosowano także zwwyżki z tytułu udziału w regatach i zawodach sportowych, kradzieży w trakcie transportu lądowego i szkód powstałych trakcie wodowania. Suma ubezpieczenia casco została ustalona na kwotę 50 000 zł.

(d.: polisa – k. 7-11, aneks do umowy ubezpieczenia – k. 12-14)

Na noc z 16-17.05.2016r. skuter został przez B. W. umieszczony w garażu na jego posesji w miejscowości N.. Garaż znajduje się obok domu na posesji ogrodzonej w całości siatką metalową. Skuter umieszczony był na przyczepie przystosowanej do jego przewozu. W garażu oprócz skutera znajdował się także quad. Drzwi garażu był zamknięte. Zamknięta była również brama wjazdowa na posesję. W nocy z 16-17.05.2016r. nieznani sprawcy ukradli skuter wraz z przyczepą oraz quadem. Sprawcy po dostaniu się do garażu wyprowadzili z niego pojazdy przez drzwi i następnie opuścili posesję przez rozcięcie wykonane w stalowej siatce ogrodzenia w okolicy bocznej ściany budynku mieszkalnego, na jego tyłach, od strony miejscowości N..

We wczesnych godzinach porannych 17.05.2016r. powód zauważył stojącą poza garażem kosiarkę, którą jak mu się zdawało, poprzedniego wieczora chował w garażu. Po otwarciu garażu, zauważył brak skutera wraz z przyczepką i quada.

Zauważył także, że drzwi garażu były zamknięte, a sprawcy dostali się do garażu przez okno. Niezwłocznie powiadomił żonę A. W., która zgłosiła kradzież na Policję.

(d.: bezsporne, zeznania świadka A. W. – k. 70v, wysłuchanie informacyjne powoda – k. 70v, postanowienie o wszczęciu śledztwa – k. 25 akt (...)(...)w K., materiał zdjęciowy z akt (...) – k. 17-20)

Prowadzone przez Policję postępowanie nie doprowadziło do ustalenia sprawców kradzieży ani odzyskania skradzionego skutera. Odzyskana został jedynie przyczepka do przewozu skutera wraz z pasami mocującymi i linką. postanowieniem z dnia 28.07.2016r. śledztwo w sprawie zostało umorzone.

(d.: bezsporne, postanowienie o umorzeniu śledztwa – k. 70 akt Ds. 397.2016, materiał zdjęciowy - k. 73-74 akt (...))

W dniu 17.05.2016r. szkoda została także zgłoszona ubezpieczycielowi skutera – (...) S.A. z siedzibą w W.. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany pismem z dnia 29.08.2016r. odmówił wypłaty odszkodowania powołując się na brak zabezpieczeń określonych §25 ust. 1 pkt 6 OWU w budynku garażu.

Po złożeniu odwołania, pismem z dnia 11.10.2016r. ubezpieczyciel ponownie odmówił wypłaty odszkodowania przywołując poprzednią argumentację. Wskazała ponadto, że zgodnie z§28 pkt 3 OWU pozwany ponosi odpowiedzialność za ubezpieczone mienie, które w okresie użytkowania nie znajduje się na akwenu wodnym, za zdarzenia powstałe w wyniku kradzieży z włamaniem, tj. w ramach ogólnie obowiązującego art. 279 kk. Natomiast, zgodnie z ustaleniami w sprawie, zdarzenie zostało zakwalifikowane jako kradzież zwykła. Wobec czego nie zaistniało zdarzenie powodujące odpowiedzialność ubezpieczeniową pozwanego.

(d.: bezsporne, korespondencja pozwanego z dnia 29.08.2016r. - k. 16 i z 11.10.2016r. – k. 17)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w ocenie Sądu jest zasadne.

Ustalenia stanu faktycznego zostały oparte na dokumentach pochodzących od stron, które nie były przez strony wzajemnie kwestionowane oraz dokumentach urzędowych, których prawdziwość nie budzi wątpliwości. Sąd dał również wiarę zeznaniom świadka A. W., mając na uwadze ich zgodność z pozostałym materiałem dowodowym. Dał również wiarę wyjaśnieniom informacyjnym powoda zważywszy ich zgodność z pozostałym materiałem dowodowym, a także fakt, iż nie były kwestionowane przez pozwanego.

Było poza sporem pomiędzy stronami, iż wiązała je umowa ubezpieczenia potwierdzona polisą (...) nr (...). Częścią wskazanej umowy są ogólne warunki ubezpieczenia jachtów śródlądowych (OWU - k. 18-31).

W ocenie Sądu nie można zgodzić się z twierdzeniami pozwanego jakoby skuter z racji przechowywania go w garażu, winien być zabezpieczony w sposób określony w §25 ogólnych warunków ubezpieczenia, tj. być przechowywany w garażu, którego ściany, sufity, podłogi i dachy posiadają zabezpieczone otwory, których sforsowanie nie jest możliwe bez użycia siły oraz narzędzi, posiadać drzwi zewnętrzne, których sforsowanie nie jest możliwe bez użycia siły oraz narzędzi a okna oszklone powinny być na całej powierzchni zabezpieczone przeciwwłamaniową osłoną mechaniczną, za którą uważa się kraty stałe lub ruchome, rolety i okiennice, których konstrukcja uniemożliwia dostanie się do środka bez ich uszkodzenia przy pomocy narzędzi.

Stosownie do definicji zawartych w §2 pkt 8 i 9 okres użytkowania pojazdu w trakcie trwania umowy ubezpieczenia został podzielony na dwa precyzyjnie określone okresy oznaczone konkretnymi datami wyznaczającymi początek i koniec każdego okresu, mianowicie okres użytkowania od 15 kwietnia do 31 października, obejmujący okres pływania, postoju, manewrowania, holowania na akwenach śródlądowych z wyłączeniem Zalewu S. i W. oraz w trakcie transportu lądowego (sezon letni). Drugi z okresów to trwający od 1 listopada do 14 kwietnia okres wyłączony z użytkowania czyli okres przechowywania kadłuba wraz osprzętem i wyposażeniem w należycie zabezpieczonych miejscach przeznaczonych do przechowywania tego typu mienia (sezon zimowy). Żaden z przepisów OWU nie

precyzuje by w okresie użytkowania tj. sezonie letnim, do przechowywania jachtu (tu: skutera) w garażu miały zastosowanie wymogi określone w §25 OWU. Wymóg taki nie wynika także z zapisów polisy (k. 7-9) ani aneksu do umowy zawartej przez strony (12-14).

Sąd podziela przy tym pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy, iż zgodnie z art. 65 § 1 k.c., oprócz kontekstu językowego, przy interpretacji oświadczenia woli powinno się brać pod uwagę także okoliczności złożenia oświadczenia woli, czyli tzw. kontekst sytuacyjny, na który składają się w szczególności dotychczasowe doświadczenia stron (por. wyrok Sądu Najwyższego z 4 lipca 1975 r., III CRN 160/75, OSPiKA 1977, nr 1, poz. 6), ich status, przebieg negocjacji (por. wyrok Sądu Najwyższego z 3 września 1998 r., I CKN 815/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 38). Niezależnie od tego z art. 65 § 2 k.c. wynika nakaz kierowania się przy wykładni umowy jej celem (por. uchwałę Sądu Najwyższego z 11 września 1997 r., III CZP 39/97, OSNC 1997, nr 12, poz. 191). Nie jest konieczne, aby był to cel uzgodniony przez strony, wystarcza – przez analogię do art. 491 § 2, art. 492 i art. 493 k.c. – cel zamierzony przez jedną stronę, który jest wiadomy drugiej. Wątpliwości interpretacyjne, które nie dają się usunąć w drodze ogólnych dyrektyw wykładni oświadczeń woli, powinny być rozstrzygnięte na niekorzyść strony, która zredagowała tekst je wywołujący (in dubio contra proferentem). Ryzyko nie dających się usunąć w drodze ogólnych dyrektyw wykładni oświadczeń woli niejasności tekstu umowy powinna ponieść ta strona, która tekst zredagowała (vide - uzasadnienie wyroku SN z dnia 15.01.2016r., ICSK 1083/14).

Stąd biorąc pod uwagę powyższe, brak podstaw do takiej interpretacji zapisów polisy, aneksu do polisy i OWU by przyjąć, iż w razie przechowywania rzeczy ubezpieczonej w garażu poza okresem wyłączonym z użytkowania obowiązywały wymogi i rygory określone w §25 OWU. Zważywszy, iż to strona pozwana jest profesjonalnym uczestnikiem obrotu, a celem strony powodowej jak wynika, ze złożonych przez nią oświadczeń przy zawarciu umowy ubezpieczenia było ubezpieczenie skutera od kradzieży, to brak takiego zapisu w umowie czy ogólnych warunkach ubezpieczenia obciąża stronę pozwaną.

W ocenie sądu brak także podstaw by podzielić stanowisko pozwanego, iż wyłącza jego odpowiedzialność fakt, iż kradzież w wyniku której doszło do utraty przedmiotu ubezpieczenia była kradzieżą zwykłą a nie kradzieżą z włamaniem. Stanowisko to opiera się na informacji uzyskanej przez pozwaną od organów prowadzących postępowanie karne, iż w takim kierunku było prowadzone postępowanie.

W ocenie Sądu natomiast, mając na uwadze okoliczności sprawy, należy przyjąć, iż skuter został utracony przez powoda właśnie w wyniku kradzieży z włamaniem. Było poza sporem pomiędzy stronami i wprost wynika to z zeznań świadka A. W. oraz dokumentacji zdjęciowej zawartych w aktach postępowania karnego (materiał zdjęciowy z akt (...) – k. 17-20), iż cała posesja powoda, na której znajdował się garaż ze skuterem była ogrodzona metalową siatką. Sprawcy kradzieży, celem dokonania zaboru mienia dokonali zniszczenia ogrodzenia przez jego rozcięcie. Jak wynika z orzecznictwa Sądu Najwyższego takie działanie sprawców wyczerpuje znamiona kradzieży z włamaniem a nie kradzieży w typie podstawowym. Warunkiem uznania pokonania, przez zniszczenie (uszkodzenie) przeszkody w postaci ogrodzenia zabezpieczającego mienie, dokonane w celu zaboru cudzego mienia, za przestępstwo kradzieży z włamaniem w rozumieniu art. 279 § 1 k.k. jest po pierwsze całkowite ogrodzenie określonego miejsca przestrzeni, wydzielające je i zabezpieczające przed dostępem osób po-stronnych. Po drugie, ogrodzenie musi stanowić realną przeszkodę uniemożliwiającą „prosty” zabór określonego mienia, przeszkodę manifestującą wolę dysponenta mienia zabezpieczenia go właśnie w ten sposób. Trzeci warunek związany jest ze sposobem pokonania tej przeszkody – fizycznym jej usunięciem (zniszczenie, uszkodzenie), wymagającym użycia stosownej siły, środków czy narzędzi, przy czym niewystarczającym byłoby pokonanie przeszkody poprzez niewymagające znacznej siły np. wypchnięcie czy odsunięcie, nie mówiąc już o przeskoczeniu ogrodzenia. Czwarty warunek dotyczy natomiast samego przedmiotu zaboru – musi on charakteryzować się takimi właściwościami, aby bez pokonania zabezpieczenia nie był możliwy jego zabór, np. przerzucenie przez ogrodzenie (tak SN w postanowieniu z dnia 24.06.201r. w sprawie V KK 388/09).

Jak wynika z okoliczności sprawy, wszystkie wskazane wyżej warunki zostały spełnione: cała posesja była ogrodzona wysoką metalową siatką, sprawcy przecięli siatkę i ją odsunęli umożliwiając w ten sposób wywiezienie przyczepy ze skuterem z zabezpieczonego terenu.

Mając na uwadze, iż postępowanie karne w sprawie zaboru skutera powoda zostało umorzone, Sąd w tej sprawie nie jest związany ustaleniami dokonanymi w prowadzonym postępowaniu karnym co do kwalifikacji i charakteru przestępstwa dokonanego na szkodę powoda. Tym samym może w tym zakresie czynić własne ustalenia na podstawie okoliczności sprawy. Z tych natomiast wynika, jak już wyżej wskazano, że zaboru ubezpieczonego skutera na szkodę powoda dokonano w wyniku kradzieży z włamaniem.

Pomiędzy stronami sporna była wartość ubezpieczonego skutera, wobec czego na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu wyceny łodzi i jachtów K. G. (opinia – k. 74-84, opinia uzupełniająca – k. 113-114, przesłuchanie biegłego k.143-144v).

Zastrzeżenia podniesione przez stronę pozwaną zostały szczegółowo wyjaśnione przez biegłego w opinii uzupełniającej (k. 113-114) oraz ustnie na rozprawie w dniu 08.02.2018r.

Wskazana opinia, w ocenie Sądu, jest pełna, wyczerpująca, nie zawiera sprzeczności, błędów faktycznych ani logicznych, a wszelkie wątpliwości stron, co do zasadności przyjęcia przez biegłego określonych wartości zostały wyjaśnione. W szczególności biegły wyjaśnił, iż użyty przez niego system wyceny nie jest przeznaczony wyłącznie do wyceny pojazdów i może być użyty również do wyceny spornego skutera, a także innych jednostek pływających. Posłużył przy tym jedynie do systematyki opinii a wycena sprzętu została dokonana z zastosowaniem cen z rynku wtórnego. Wskazał także, że z uwagi na usprawnienia skutera odnoszące się głównie do podwyższenia mocy silnika przyjęte przez niego wartości są wartościami minimalnymi.

Mając na uwadze, iż brak było podstawy by opinii zarzucić błędy faktyczne bądź logiczne, Sąd podzielił jej wnioski w całości.

Sąd dał także wiarę zeznaniom przesłuchanego w sprawie powoda K. W. (k. 251-251v). W ocenie Sądu jego zeznania były szczerze i zgodne z prawdą. Zyskały ponadto potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy w szczególności aktach szkody. Nie były również kwestionowane przez strony, ani nie zostały przedłożone dowody przeciwne, które mogłyby zakwestionować ich prawdziwość.

Stosownie do art. 805§2 pkt 1 k.c. świadczenie ubezpieczyciela przy ubezpieczeniu majątkowym polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze, iż z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika, że doszło w sprawie do wypadku przewidzianego w zawartej przez strony umowie ubezpieczenia, Sąd uwzględnił powództwo. Wartość szkody poniesionej przez powoda była wyższa niż wartość dochodzonego w sprawie roszczenia. Należało jednak mieć na uwadze, iż Sąd, stosownie do art. 321§1 kpc, jest związany żądaniem pozwu. Jednocześnie, stosownie do zawartej umowy oraz art. 824§1 k.c., górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela stanowiła suma ubezpieczenia ustalona przez strony na kwotę 50 000,00 zł.

Mając to na uwadze Sąd uwzględnił powództwo w całości.

Sąd uznał za uzasadnione również żądanie w zakresie odsetek. Zważywszy, iż w wezwaniu przedsądowym pełnomocnik powoda określił pozwanemu termin do dnia 23.09.2016r. na wypłatę odszkodowania, a miało to miejsce już po odmowie wypłaty przez pozwanego, to uzasadnione jest w świetle art. 481§1 i 2 KC roszczenie powoda o zapłatę odsetek od dnia 24.09.2016r.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 kpc, stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Sąd miał przy tym na uwadze, iż koszty procesu poniesione przez powoda obejmowały poniesioną opłatę sądową oraz koszty zastępstwa procesowego. Koszty zastępstwa procesowego zostały uwzględnione w wysokości wynikającej z §2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (jedn.tekst: Dz.U. z 2018r., poz. 300)

O zwrocie niewykorzystanej zaliczki uiszczonej przez pozwanego orzeczono na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz.U. 2016, poz. 623 ze zm.).